

חלום ומעשה

תנועת תיכונים ציונית
ברוח ערכי שלום עכשיו

A group of men are seated on a wooden deck. From left to right: a man in a dark suit and white shirt; a man in a dark suit; a man in a dark uniform with a peaked cap; a man in a dark uniform with a peaked cap; a man in a dark uniform with a peaked cap; a man in a dark uniform with a peaked cap; a man in a dark uniform with a peaked cap; a man in a dark uniform with a peaked cap; a man in a dark uniform with a peaked cap. A speech bubble is positioned above the group, containing Hebrew text.

לא אמרת!
"הרצל אמר!"

זמן קריאה: רבע שעה. לא יותר.

1

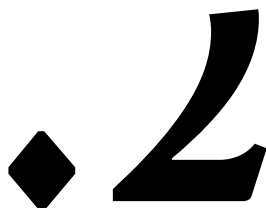
סיפור עצוב

אחת ההסכמות הכי רווחות בחברה הישראלית היא, שאף אחד לא מי יודע מה מרוצה לא מ הנוער של ימינו , לא מהמדיניות של הממשלה, לא מההפגנות, לא מהתקשורת, לא מבתי הספר. גם אנחנו, גם אתם, לא מי יודע מה מרוצים.

העניין הוא, שזה לא חייב להיות ככה. לא חייבים להיות לא מרוצים. אפשר להפוך את הממשלה לקבוצת אנשים שאנחנו מזדהים איתה ומעריכים אותה, ולא נגעלים ממנה. אפשר להפוך את הכנסת למקום שאפילו נרצה לבקר בו, במקום מקום שבתי הספר גוררים אותנו אליו פעם בשלוש שנים, רק כדי שנראה שם כמה מסדרונות. אפשר להפוך את בית הספר למקום שאנחנו נהנים ממנו, את המורים שלנו לאנשים שאנחנו אוהבים, ואפשר גם להפוך את תקופת הלימודים לחוויה מהנה. אפשר להתגייס לצבא בגאווה, ולהשתחרר מהצבא בגאווה גדולה עוד יותר. אפשר להפוך את ישראל לחברה יפה הרבה יותר.

אפשר לעשות את כל זה. אנחנו לא פוליטיקאים שמבטיחים הבטחות רק כדי להיבחר, ולרבוץ על חשבון הציבור בכנסת, במרדף אינסופי אחרי פנסיה מהמדינה ומשכורת שמנה (אל החברה האלה עוד נגיע אחר-כך). אנחנו תיכונים בדיוק כמוכם. תיכונים שנים שלמה לראות את החברה שלהם מתקערת, את המורים שלהם מדוכאים ועניים יותר ויותר, את המדינה שלהם מתבודדת, את הציונות נקרעת ומתעוותת, את החברים שלהם מתביישים להזדהות כחיילים בחו"ל, ואת העולם שסביבנו מגחך עלינו, וזה עוד במקרה הטוב.

כדי לשנות את כל זה צריך להחליט. צריך לחלום על ישראל שאנחנו רוצים יפה ופורחת. כחולה-לבנה. חופשיה. יהודית. מוגנת. דמוקרטית. הוגנת. שוויונית. בטוחה. מוסרית. צריך לחלום ולהיאחז בחלום הישראלי הזה בכל הכח, ולא לוותר עליו. ואחרי שחלמנו, צריך גם להתחיל לעשות. להגשים את החלום הזה בבית, בבית הספר, ברחוב, בבילויים. לעשות, כדי לחיות את החלום הזה שאנחנו שואפים לו. כדי לחיות את ישראל שאנחנו שואפים לה.

חלום ומעשה.

איש אחד שכולנו מכירים אמר פעם חלום ומעשה אינם שונים כל-כך כפי שנהוג לחשוב. האיש הזה היה חוזה המדינה. בנימין זאב הרצל. האיש ידע בהחלט על מה הוא מדבר. בחייו הקצרים, הספיק הרצל לעשות הרבה. בין השאר, כתב האיש כמה ספרים, כמה מחזות, ואם כבר פתחנו את הנושא - עינה די הרבה אנשים לקראת הבגרות בהיסטוריה. אבל הרצל עשה את אחד הדברים הכי חשובים שנעשו בהיסטוריה הציונית והיהודית הוא ייסד את הקונגרס הציוני, ובכך הפך את הרעיון של מדינה ליהודים מפנטזיה של הוזהים לחלום של אנשים מציאותיים. הרצל חלם, והרצל עשה. ואנחנו חייבים להרצל על החלום הזה המון.

הרצל חלם על מדינה יהודית, שוויונית ודמוקרטית בארץ ישראל. החלום עוד לא מומש במלואו. אנחנו כאן כדי להמשיך לממש אותו, לשמור עליו שלא ייעלם. כדי לשמור על החלום

הזה, שנקרא בימינו מדינת ישראל, הקמנו את חלום ומעשה . כשהקמנו את חלום ומעשה היינו כמה תיכונים בודדים שניזונים ממשקה שחור שעושה חורים בשיניים, אבל נמאס להם לראות שחור בעיניים. ישבנו במשרדים של שלום עכשיו , במרתף של בניין אבן ישן בירושלים, והחלטנו להמשיך לחלום, ואחר-כך - גם לעשות. ידענו אז, שלרוב המוחלט של בני הנוער בישראל נמאס לראות איך הורסים להם את המדינה איך אזרחים ישראלים מתעללים בזקנים ערבים, איך חיילות ישראליות מחייכות מאוזן עד אוזן כשהן מצטלמות עם אסירים כפותים כדי שכולם יראו את זה באינטרנט, איך אנשים מחליטים לא להתגייס לצבא סתם כי לא נוח להם או לא בא להם, איך שרים מקדמים חוקים גזעניים, איך אנשים מדברים נגד המדינה היהודית, איך אנשים מדברים נגד הדמוקרטיה, איך חברי כנסת תומכים בתנועות טרור. **כדי לשנות את כל זה התאספנו**

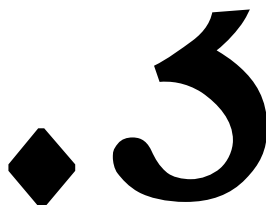

כאן. אנחנו תיכונים שהחליטו לחלום, ולהפוך

את החלום למעשה. נסביר בדיוק על מה אנחנו חולמים, ולמה חשוב לחלום. נתאר מה יקרה ברגע שהחלום שלנו יהפוך למציאות. נזכיר למה אין פתרון מלבד "שתי מדינות לשני עמים", למה מדינת ישראל חייבת להיות יהודית ודמוקרטית, למה חייבים להתגייס לצבא, למה חייבים לשפר את החינוך ולהפוך את בתי הספר לטובים הרבה יותר. אבל מעל הכל, נסביר ונזכיר שכל מה שצריך הוא להמשיך לחלום. אם נחלום כולנו יחד, במהרה נהפוך את מדינת ישראל למדינה יפה יותר, דמוקרטית יותר, ציונית יותר. לתפארת-מדינת-ישראל. יאללה, רצים.

**ציונים,
ציונים,
ציונים!**

אין שום משמעות למדינת ישראל אלא אם יתקיימו בה ערכים דמוקרטיים בצד ערכי היהדות. בלי היהדות, נמצא את עצמנו חיים באיזו יצירה ביזארית, דו-לאומית, שיושבים בה יהודים

ממורמרים עם ערבים ממורמרים. לא בשביל יציר כלאיים כזה, שהוא אולי דמוקרטי אבל לא יהודי, עלינו לארץ, וגם הורינו וסבינו וסבי-סבינו לא עלו לכאן בשביל זה. אבל בלי דמוקרטיה, נמצא את עצמנו חיים במדינת הלכה, גירסה יהודית של איראן. גם עם מצב כזה אנחנו לא מוכנים להשלים - לא מוכנים לחיות במדינה שבה הקיצוניים שבקיצוניים מכריחים אותנו לחיות לפי החוקים שלהם. גם לא בשביל זה אנחנו חיים בישראל.

הפתרון שלנו הוא ציונות. ההוכחה שיהדות ודמוקרטיה דווקא כן הולכות ביחד. כל מי שמנסה לספר לנו שיש דבר כזה, ציונות בלי דמוקרטיה, או ציונות בלי יהדות, הוא שקרן. אין שום משמעות לחיות כאן אם ישראל תהפוך למדינה לא יהודית, כמו שאין שום משמעות לחיות כאן אם ישראל תהפוך למדינה לא דמוקרטית. זוהי ציונות ההכרה בזכותם של היהודים לקיים מדינה יהודית ודמוקרטית בארץ ישראל. מי כמונו, הנבחנים באזרחות, יודע.

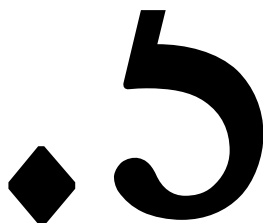
4

◆

שמאל, ימין
שמאל
ימין
שמאל, ימין
שמאל

הסיפור של השמאל הישראלי הוא סיפור טרגי. פעם, השמאל היה סמל של דאגה לעם, של אהבת ישראל ושל יישוב, של דמוקרטיה ושאיפה לישראליות יפה. היום, השמאל הוא קבוצת מיעוט משונה בחלקה, שיושבת קצת בכנסת וקצת ברחוב, וממלמלת כל מיני דברים לא ברורים נגד הימין.

לא ככה זה צריך להיות. במקום להיתפס ככמה הזויים שמתכווצים בפניה הפוליטית ומזדעקים נגד הפאשיזם, צריך השמאל לאחוז חזק את היד של הימין, ולצעוק יחד איתם שלום. הרי כולם, ממרצ ועד ישראל ביתנו, כבר הבינו שאין ברירה מלבד שלום - אחרת פשוט נמצא את עצמנו מאבדים את החזון הציוני. עוד רגע נסביר למה. לנו, הדור הצעיר, נמאס מהמשחקים האלה של ימין ושמאל. אנחנו רוצים לחיות במדינה יהודית שבה מתווכחים על דרכים לצמצום פערים חברתיים, על איך מאחדים את העם והופכים את החברה לטובה יותר. נמאס לנו מהמשחק הפוליטי המגעיל הזה, שנשלט על ידי מושחתים ורופסים, תאבי בצע מכל הצדדים. אנחנו פשוט רוצים לחיות במדינה נורמלית, גם אחרי שאף אחד לא יזכור מי זה ליברמן ומתי ביבי היה ראש הממשלה.

שתי מדינות לשני עמים

מדינת ישראל עומדת בימים אלה בפני החלטה קשה. ההחלטה הזו היא כמו מבחן אמריקאי יש בה רק שלוש אופציות, ואנחנו רק צריכים לבחור את האופציה הנכונה.

א. האופציה הראשונה

ויתור על הדמוקרטיה.

במצב כזה תשלול המדינה את האזרחות של כל אזרחיה הלא-יהודים. היא תמשיך להפלות בני אדם ללא-אזרחות על רקע לאומי, תמשיך לפעול נגד החוק הבינלאומי שדן בכיבוש שטחים. אופציה כזאת עלולה לכוון בארץ משטר לא-ציוני ולא דמוקרטי, שפועל על פי חוקי היהדות ההלכתיים, ולא מאפשר לאף אחד לחשוב אחרת. בקיצור, איראן יהודית אצלך בבית.

ב. האופציה השנייה ויתור על היהדות.

במצב כזה תמשיך המדינה לעשות בדיוק מה שהיא עושה היום תתעלם מהחוק הבינלאומי ותבנה כמו מטורפת מעבר לגבולותיה. במצב כזה, נגלה שאנחנו נאלצים להעניק אזרחות לתושבים לא-יהודים רבים. אם נמשיך ככה, בתוך שנים ספורות תימצא מדינת ישראל היהודית בשיאו של איום דמוגרפי - רוב ערבי הולך וגדל. כבר היום, אם כוללים גם את השטחים, רק 59% מתושבי ישראל הם יהודים. אם לא ייעשה משהו מהר, נמצא את עצמנו במדינת ישראל יהודית עם רוב ערבי, אולי אפילו עם ראש ממשלה ערבי. כמה זמן תמשיך להיות המדינה היהודית אחרי היבלעותה ברוב ערבי? כמה זמן בדיוק ייקח לאזרחים הערבים ליהפך לרוב? אנחנו לא יודעים וגם לא רוצים לבדוק. לא רק העניין הדמוגרפי מטריד אותנו. העניין שמטריד אותנו הוא שמצב כזה הוא פשוט לא מוסרי. לשלול זכויות ממיליוני בני אדם, זה פשוט לא מוסרי. לא להכיר בקיומו של לאום הרואה עצמו כלאום, זה פשוט לא מוסרי. ושאל אחד לא יספר לנו אחרת.

בקיצור, עומדים לפנינו שלושה ערכים. ארץ ישראל השלמה, יהדות ודמוקרטיה. קשה לנו לוותר על ארץ ישראל השלמה. באמת. אנחנו עומדים בפני בחירה בין אובדן הגדה לאובדן מדינת ישראל. התיישבות בארץ ישראל השלמה ובין מדינת ישראל.

אבל קיימת גם דרך שלישית

ג. שתי מדינות לשני עמים

זוהי הדרך הציונית היחידה. זאת דרך כואבת וקשה, אבל לא קשה כמו ויתור על הציונות. מאחורי הסיסמא הכה-מתוחכמת הזו עומד רעיון פשוט - ביסוס של שתי מדינות לאום זו לצד זו מדינת ישראל היהודית ליהודים, ומדינת

פּלסטיין הערבית לפלסטינים. יכול להיות שהמדינות האלו יחיו בשלום זו עם זו. יכול להיות גם שלא. אבל העיקר הוא שנוכל להמשיך לחיות במדינה יהודית בארץ ישראל, עם גבולות קבועים וברורים, בלי לכפות את עצמנו על עם אחר, חיים כאן לפי הדרך שלנו, חולמים ועושים.

כדי להגשים את הפתרון הזה, אנחנו נאלץ לפנות התנחלויות בשטחים. ככל הנראה, לא את כולן. עם פיצויים לכל מפונה. מדינת ישראל תקבל בזרועות פתוחות כל מתנחל ומתנחלת שיחזור לגבולותיה. לא כמו אחרי פינוי גוש קטיף, אלא כמו שצריך. עם בתים בתוך המדינה ועם עזרה בשימור הקהילתיות. זה אפשרי. בטווח הארוך יהיה אפילו זול יותר למדינה ליישב את המתנחלים בתוך השטח שלה, מאשר להמשיך לממן את האבטחה להתנחלויות בצורה הנוכחית (אבטחה שעלתה למדינה עשרות מיליארדים, ותמשיך לעלות לה עוד מאות מיליארדים). כסף, בהקשר הזה, לא מהווה בעיה.

בשטחים שיתפנו תקום מדינה פלסטינית. אנחנו מקווים שהיא תהיה מדינה ידידותית. אבל גם אם לא, צה ל כבר יידע מה לעשות. וגם אנחנו נהיה שם, והעולם לא יוכל להגיד כלום. במקרה הטוב, יהיו לנו המון חיילים מובטלים.

זה לא חלום. זה מעשה.

זו האופציה היחידה.

והשעון מתקתק לקראת

אובדן היהדות או

הדמוקרטיה של המדינה.

אז הגיע הזמן להחליט על מה מוותרים על הצינונות, או על השטחים. לבחור בין עתיד ישראלי שמבוסס על העבר היהודי, מדינת כלאיים משונה, דמוקרטיה ולא יהודית, ובין איראן יהודית. תחליטו אתם.

בקיצור, עומדים לפנינו שלושה ערכים. ארץ ישראל השלמה, יהדות ודמוקרטיה. קשה לנו לוותר על ארץ ישראל השלמה. באמת. אנחנו עומדים לפני בחירה בין אובדן הגדה לאובדן מדינת ישראל.

6.

מעלה אדומים היא לא יצהר

להגיד התנחלויות זה בעצם לא להגיד כלום. כי לפי ההגדרה הזאת, גם מעלה אדומים, ששוכנת מרחק נגיעה מירושלים, וגם יצהר, התנחלות שגרים בה המון מהפלגים הקיצונים ביותר של הימין הקיצוני ביותר, הן התנחלויות. זה המקום להדגיש אם נפעל מהר, ונכנס בזמן למשא ומתן עם ההנהגה הפלסטינית, נוכל להביא לכך שכשנצא מהמשא ומתן, נצא כשמעלה אדומים וגבעת זאב שייכות לישראל. אם נמהר לקיים משא ומתן, ישראל רק תרוויח. תרוויח את מעלה אדומים של ימינו ואת פסגת זאב של ימינו תמורת חילופי שטחים. על כל התנחלות שבנינו היום ואתמול, נשלם מחר. לא רק בחיי אדם, גם בשטח. היום, עסקת חילופי השטחים היא סבירה. זו הזדמנות שאנחנו חייבים לנצל

עכשיו. כי יכול מאוד להיות שממש עוד רגע תתחלף ההנהגה הפלסטינית בהנהגה שלא תסכים לתת לנו את הערים הגדולות. זו רק סיבה אחת לשאלה -

מדוע אנחנו צריכים לפעול, ועכשיו. כי עוד יש לנו הזדמנות לעבוד מול פלסטינים שמבינים שמעלה אדומים היא לא יצהר.

7.

גאולת הארץ

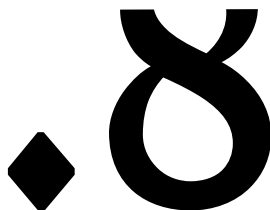
המתנחלים הם אחינו. אנחנו, הנוער, לא שוכחים את זה לדקה. אנחנו - שמאל, ימין, מרכז - שייכים לאותו עם. אנחנו מבינים את הרצון של המתנחלים לחיות בארץ ישראל השלמה. גם אנחנו היינו רוצים. אבל המציאות מאלצת אותנו לבחור בין המשך התיישבות בארץ ישראל השלמה ובין מדינת ישראל. ולחיות בארץ ישראל השלמה כמדינה לא יהודית - לא שווה כלום, לא לנו ולא למתנחלים.

יש מקום לציונות מתנחלת בארץ. צריך ליישב את הנגב ואת הגליל. צריך לפתח את באר שבע, את דימונה ואת קריית שמונה. זה מכתב פתוח, מלב אל לב. לא כמו קלישאה של איזה פוליטיקאי לנוער המתנחלים שובו הביתה לישראל. בואו איתנו לישב את מדינת ישראל היקרה. ממש לא. את הארץ אפשר לגאול, אבל במקום לגאול אותה על ידיי שובים מרוחקים בשטחים שלא יהיו בבעלותינו תוך שנים אחדות, נגאל אותה ביישובים שלנו הם, ולעד יהיו.

אז במקום להיאלץ לשאוב את המשאבים של המדינה, לסכן חיים של חיילים ושל ילדים ובסוף עוד לריב

בגלל זה, בואו נאחד כוחות וניישב את מדינת ישראל. בונה אותה, חדורי אידיאולוגיה, ביחד שמאלנים וימנים, מתנחלים ותושבי מדינת ישראל. יד ביד. כמו שמדינה צריכה להיבנות.

ירושלים, סלע קיומנו

אחת השאלות הכי קשות שאנחנו נאלצים להתמודד איתה, היא מה יקרה עם ירושלים. אין פתרון מלבד שתי מדינות. ברור, פחות או יותר, מה יהיו גבולותיה של כל מדינה בעתיד. הכל ברור, חוץ מנקודה אחת העיר העתיקה של ירושלים.

ירושלים היא סלע קיומנו.

ירושלים היא ציון,

ובלי ציון אין ציונות.

אבל גם לפלסטינים

ירושלים חשובה.

כל מי שהציץ פעם במפת ירושלים יכול לראות שהעיר בעצם כבר מחולקת. יש שכונות יהודיות ויש שכונות ערביות, ובפועל - מעט מאוד שכונות מעורבות. אפשר יהיה, לפי הסכם, לתת לפלסטיין את השכונות הערביות. לפני שנתלונן שוב אכלו לנו, שתו לנו, עשו לנו, כדאי שנחשוב רגע עם עצמינו ואולי נגלה מציאות שונה. מישהו זוכר מתי בדיוק שתינו קפה בסילוואן? מתי יצאנו לשופינג פרוע בשיח ג' ראח? חלוקת ירושלים היא אפשרית. הנקודה הכואבת היא העיר העתיקה בירושלים. אבל גם היא ניתנת לחלוקה. ואם לא חלוקה, אפשר למסור אותה לידיים בינלאומיות. ככה יוכלו יהודים להתפלל בכותל, מוסלמים יתפללו באלאקצא, אחר-כך יעברו במחסום עם תעודת זהות ויחזרו הביתה, לשכונות היהודיות או הערביות של העיר. ירושלים כבר מחולקת. לא ישמח אותנו למסור חלקים מהעיר לאחרים, אבל שאף אחד לא יינסה למכור לנו ששיח ג' ראח היא כמו הכותל.

קומנדו בגבעות

אבל מעבר לסכסוכים הפוליטיים, לויכוחי הכן-שיח ג' ראח או לא-יצהר, יש בסיפור הזה נקודה מאוד כואבת. זו נקודה שמוכרחה לבעור, לכאוב כמו כדור בעורף לכל בן נוער ישראלי, ולא משנה בכלל אם הוא מלך-השמאלנים או עמוק עמוק בתוך הימין.

לנקודה הזו קוראים נוער הגבעות. ראינו אותם, גם בעיניים שלנו, ושמענו אותם, גם באוזניים שלנו. אלו בני נוער רגילים. בגילנו. כמו אצלנו, גם אצלם בוערת אהבה עזה לארץ ישראל. אלא שהם בוחרים במודע להפוך את האהבה הזו לשנאה טהורה. זה בעצם קומנדו

בגבעות, שאוהב את המדינה מתעמתת ומתגרה, מצית שדות של פלאחים זקנים רק כי הם ערבים, הורס מסגדים ובתי תפילה לא-יהודיים רק מפני שהם קדושים לאנשים שאינם יהודים, מיידה אבנים על חפים מפשע, מכה חיילים ישראלים בלי בושה. האנשים האלה דוחים בעינינו, ואנחנו לא מסוגלים לסבול שבני נוער בני גילנו, יהודים ובשר מבשרנו, יעשו דברים כאלה, ועוד בשם המדינה ובשמנו.

לא משנה מאיפה אנחנו

ומה אנחנו חושבים

על הסכסוך את נוער

הגבעות, הקומנדו

ההרסני וההזוי שמבייש

אותנו ואת היהדות,

לא נסכים לסבול.

אלו אנשים שחולמים

ועושים, כמונו.

אבל על הדרך הם משחיתים את הציונות והורסים את המדינה. כולם - מתנחלים ולא-מתנחלים, חילונים ודתיים, שמאלנים וימנים - מוכרחים לצאת יחד נגד נערי הגבעות האלה. אנחנו צריכים להפסיק לשבת בשקט בידיעה שבני עמנו, בני גילנו, עושים מעשים כאלה, במרחק כל כך קטן מאתנו, ועוד מעזים להגיד שהם עושים את זה בשמנו, בשם היהדות ובשם הציונות.

10

פלסטינים

גם חלק מהפלסטינים רחוק מלהיות תמים. אבל מוכרחים להבדיל גם בין הפלסטינים עצמם.

חלקם טרוריסטים. חמאסניקים. פושעים, רוצחים מהסוג הגרוע ביותר. משוכללים, שונאים, קטלניים. את הטרוריסטים צריך להעיף, להכשיל, למגר.

אבל רוב העם הפלסטיני מעוניין באמת במשא ומתן. למעשה, ע פ סקרים פנימיים שנערכו בגדה ע י המרכז הפלסטיני לדעת קהל, שני שלישי מהפלסטינים מעוניינים במו מ ישיר או עקיף עם ישראל. ע פ סקר אחר (שנערך ע י NEC), כ-71% מהפלסטינים מעוניינים בשלום. רובם באמת רוצים שתי מדינות לשני עמים .

גם עליהם יש לנו ביקורת. גם ההנהגה הפלסטינית המתונה גוררת רגליים. גם הם לא ממהרים במיוחד לשלום. ההתעכבות

הזו נובעת מסיבה אחת עיקרית לפלסטינים יש תוכנית ב. הם יכולים לחכות עד שישראל תדעך מרוב בנייה בשטחים, ותיבלע בתוך רוב ערבי. אז נמצא את עצמנו במצב של דמוקרטיה לא יהודית, עם רוב ערבי. במדינה דו לאומית. וכמו שציינו, לא לשם כך נתכנסנו, ולא ניתן לתוכנית ב. הזו להתממש.

יחד עם זאת, אסור לנו לשכוח שלא משנה איזו ביקורת יש לנו על העם הפלסטיני, עדיין אי אפשר להתכחש לעוול הקשה שאנחנו, ישראל, מעוללים להם. רבים מהם חיים בצל הכיבוש, בצל הרובים והמחסומים. אנחנו לא יכולים ולא רוצים להמשיך להיות אחראים לזה.

לכן ישראל חייבת לגרור את הערבים לשיחות. אין לנו ברירה, כי יש לנו מה להפסיד.

כך שכל עוד יש בשטחים רוב ערבי שיתמוך ברעיון שתי המדינות, צריך לנצל את זה. לפני שהטרוריסטים ישתלטו באופן סופי. מי שמנסה למכור לנו שהפלסטינים לא רוצים שלום, ש כל הערבים אותו הדבר, משקר. כדי שנוכל לחיות במדינה יהודית ודמוקרטית, נהיה חייבים ללכת ולקיים איתם שיחות. גם אם אנחנו לא אוהבים את ההנהגה שלהם. גם אם הם לא החברים הכי טובים שלנו. אנחנו לא רוצים את זה בשבילם. אנחנו חייבים את זה בשבילנו.

11

לא רק שטחים

אבל הויכוח על מדינת ישראל לא עוסק רק בשטחים או-לא-שטחים, משא ומתן או לא משא ומתן. בטח לא מבחינתנו, התיכוניםיטים. בשבילנו, ישראל היא בעיקר המדינה שאנחנו חיים בה, שאנחנו חלק ממנה. זו המדינה שבשמה אנחנו משרתים בצבא ובבתי הספר שלה אנחנו מתחנכים. אזרחי המדינה הם גם הקבצנים המסכנים שישנים במדרחוב ובתחנות האוטובוסים, גם ההורים שלנו וגם המורים שלנו.

וגם בתוך מדינת ישראל, בלי קשר למה שקורה בחוץ, גם כאן קורים כמה דברים שאנחנו לא מרוצים מהם. **אנחנו לא מרוצים מהעובדה שעל אף שהמדינה כל כך קטנה, בכל זאת אנשים גרים כאן רחוק מהמרכז, לא מרוצים מהפערים הגדולים שנפערים בין אנשים באותה חברה. לא מרוצים מהעובדה שיש בקרבנו כל כך הרבה אלימות ופשע. אנחנו לא מרוצים מבתי הספר שלנו, מהחינוך שאנחנו מקבלים ומהמשכורות הזעומות שהמורים שלנו משתכרים מהן.**

גם כאן אנחנו חולמים. גם כאן אנחנו עושים. כי כשהרצל דיבר על מדינת ישראל, הוא חשב על חברת מופת אמיתית. כשהוא חשב על בני הנוער שחיים בישראל, הוא חשב על קבוצת תלמידים ערכיים שנושאת בגאון את שם המדינה ומשפרת אותה כל הזמן, קבוצה שעושה עוד כמה דברים חוץ מלהתווכח על הגבולות במקרה הטוב, ולרצוח על חניה במקרה הרע.

12

שיעור חינוך

בית הספר הוא מרכז החיים של רבים מאיתנו. "הבית השני שלנו", כמו שנהנים להזכיר לנו השרתים ואבות הבית כדי להכריח אותנו להרים שקיות במבה ריקות מהרצפה.

הבעיה היא שרוב

התלמידים פשוט

לא אוהבים את בתי

הספר שלהם. בינינו,

כמה אנשים שאתם

מכירים באים לבית

הספר בשמחה? כמה

מתעניינים באמת

בנושאי השיעורים?

כמה אוהבים את המורים שלהם? כולנו יודעים שלא הרבה.

בראשית המדינה ניצב החינוך בראש סדר העדיפויות. בן גוריון הבין כמה החינוך חשוב והקציב לחינוך תקציבים אדירים, דבר שנתפס היום כמעשה היסטורי. אלא שבמשך השנים השתנו סדרי העדיפויות, ומערכת החינוך נדחקה הצידה. התוצאה היא מה שאנחנו רואים היום: מערכת החינוך מקרטעת וחלשה, מעסיקה מורים על משכורת רעב, רושמת הצלחה קטנה ונשירה ענקית. זה מצב שצריך לתקן מהיסוד.

הגיע הזמן שמישהו שם יתעורר, ויבין שהתפקיד העיקרי של מערכת החינוך הישראלית הוא לא ללמד, אלא לחנך. דורות שלמים של תלמידים שמכירים כל פרט וציטוט מחייו של הרצל אבל לא מאמינים בציונות שהגה, לא למדו כלום. אם גידלתם דורות של תלמידים שמדקלמים יופי את התקווה, אבל לא מסוגלים לכבד את המדינה שלהם, לא עשיתם כלום. אם הצלחתם לגדל דורות של תלמידים שיודעים יופי תנ"ך, אבל אין להם טיפת דרך ארץ, אז נכשלתם בגדול. אם טיפחתם דורות של תלמידים שמקבלים מאיות באזרחות, אבל לא מבינים למה הדמוקרטיה היא הפתרון היחיד - אז הזנחתם את המטרה האמיתית של המקום הזה.

לכן, במקום לשעמם אותנו עד מוות עם שטויות, הגיע הזמן להתחיל לחנך. לחנך לדמוקרטיה, ליהדות, לציונות, לדרך ארץ. אם מערכת החינוך תחנך, אז היא גם תוכל ללמד.

בכינו ובכינו על מצב החינוך הישראלי לעומת מצב החינוך בעולם. בכינו ובכינו על המקומות שקיבלנו בדירוגים הבינלאומיים 40 במתמטיקה, 40 בהבעה 39 במדעים. אבל ברגע שיותר ויותר תלמידים יהפכו ערכיים, אוהבי ארץ ואכפתיים, רק אז נוכל להתחיל לטפס בסולם הדרגות העולמי. בן-גוריון הוכיח שזה עובד. עכשיו הגיע גם התור שלנו.

13

יש מכות!!!

למילה אלימות יש משמעות מעבר לשימוש שעושים בה בשיעורי חינוך טרחניים. רבים מדי מאיתנו אלימים מאוד. אנחנו רואים אנשים בגילנו הורגים, אונסים, גונבים. אנחנו לא מוכנים להשלים עם זה. אסור לנו להשלים עם העובדה שכל כך הרבה אנשים מתנהגים ככה. שבכל בוקר אנחנו קוראים על עוד ועוד בני נוער שמעורבים בכל מיני פרשות של אלימות ופשע.

הכל מתחיל בחינוך.

אם מערכת החינוך תתעורר, היא תגלה שבמקום לגנוב ולפזר את תקציב החינוך על גגות אדומים ביצהר ועל עוד שר ללא תיק, עדיף שתתחיל לשאוף לחינוך של כיבוד החוק והמוסר.

חשוב יותר לצמצם את אחוזי הפשיעה ולגרום לבני נוער לוותר ולנשור, ולהתחיל ללמוד. עדיף לשלב את כולם בחברה שאנחנו בנינו ועדיין בונים כאן. כמו שאמרנו, רק אחרי שנתחיל לפעול למען החינוך, אפשר יהיה להתחיל לפעול גם למען הלימודים. אי אפשר באמת להפריד בין השניים.

14

גאים לשרת בצהל

הלוואי והיינו חיים במדינה שלא צריכה צבא. עוד שהיינו בני חמש הבטיחו לנו ש כשנהיה גדולים לא נצטרך צבא . הלוואי ונוכל לומר את זה לילדים שלנו ולהאמין בזה. אבל בקרוב גם אנחנו נתגייס לצה ל. אנחנו גאים להתגייס לצה ל. מרגיז אותנו שאנשים בני גילנו, מכל מיני מגזרים, מסרבים לתרום למדינה, אם בשירות צבאי ואם בשירות לאומי. אנחנו לא הפרייארם של אף אחד. אנחנו נתגייס לצה ל בגב זקוף, ונשרת את המדינה שלנו כפי שמחוייב מאיתנו. אנחנו חולמים על מצב שבו בני גילנו כולם מתגייסים למען החברה חרדים בצד חילונים, ספקנים בצד מורעלים, מתנחלים בצד ערבים, תלמידים משדרות בצד תלמידים מתל אביב.

אי אפשר להיות

משתמט, ובו זמנית

להטיח האשמות

במדינה, או לדבר על

ישראל יפה יותר.

החברה הישראלית צועדת אל עבר אגואיזם כרוני וקטלני. ההשתמטות היא עוד צעד בדרך הזו.

15

החברה הישראלית ... פחחחחחחחח

כמה מספרים לנו על החברה הישראלית . מספרים לנו שאנחנו חלק ממנה ושנחנו צריכים להתגאות בזה, ושהיא מורכבת, ופלורליסטית, ומלאה באנשים שונים מתרבויות מגוונות, ושנחנו דוגמא לחברת מהגרים ייחודית, נס אתני, כור היתוך של ממש !!

אלו שקרים.

הפערים בחברה

הישראלית כל-כך

עמוקים, שהם הולכים

לבלוע אותה.

החברה הישראלית היא חברה שהפערים בה הולכים ומתרחבים, ופוליטיקאים מוכרים אותה בזול, ועל חשבוננו. כל מי שלקח אוטובוס מתחנה מרכזית תל אביב קולט את זה. אנחנו לא משלימים עם הניסיון לפרק לנו את החברה. אנחנו חולמים

על צמצום הפערים, על סיוע מדיני לנזקקים ועל חינוך שוויוני לכולם. אנחנו חולמים על מצב שבו יצטמצם מספר האוטובוסים על קו חיפה-תל אביב, כי לא יהיה עוד צורך לנסוע לתל אביב כדי להיות במרכז. אנחנו חולמים על מצב שבו עורכי דין לא יאלצו לנסוע מאשקלון לירושלים כדי לעבוד, כי גם באשקלון יהיו לא מעט משרדי עורכי דין מצוינים. אנחנו חולמים על מצב שבו גם באילת ובקריית שמונה יהיו בתי ספר מעולים. שבכל הערים יתקיימו מרכזי בילוי לנוער, ולא יצטרכו אז לשרוץ בפארקים עם בקבוקי אלכוהול. אנחנו חולמים על חברה ישראלית שוויונית

אמיתית. אנחנו גם צריכים אותה. **כי החברה הישראלית שמנסים למכור לנו לא הולכת לשרוד עוד הרבה זמן. ואנחנו רוצים שהיא תשרוד ותצליח. יש לנו עוד הרבה שנים לחיות במדינה הזו. הרבה יותר שנים מלכבוד הנשיא ולראש הממשלה.**

16

אנחנו חלק מאותו חלום

אתם חלק מאיתנו, ואם אתם מתכוונים להמשיך לחיות כאן, אז הגיע הזמן להפוך את החלומות שלנו למעשים. אם אתם אוהבים את המדינה ודואגים לה, אם נמאס לכם לראות איך הורסים לכם את המדינה, אם נמאס לכם לשמוע שוב ושוב תחזיות על כמה מעט זמן נשאר למדינה הזו להתקיים, אם אתם באמת רוצים לשנות את כל זה, אז אתם כנראה כמונו. אנחנו בני נוער ישראלים, ציונים, שהחליטו שהספיק להם, וזהו - אין להם יותר על מי לסמוך חוץ מעצמם.

אז קודם כל אנחנו חולמים על כל מה שנכתב בספרון הזה. ועכשיו אנחנו גם הופכים את החלום הזה למציאות. יהיו אנשים שיחלקו עלינו, שיחשבו אחרת לגמרי. יהיו אנשים שינסו לעצור אותנו. אבל אנחנו לא עושים כי אנחנו טובים יותר מאחרים, אלא פשוט מפני שאין לנו שום ברירה אחרת.

17

אז מה הלאה? מעשה.

אז מה הלאה? עבודה קשה. אנחנו הולכים לעשות הרבה כדי להציל את המדינה שלנו, ובדרך נעשה גם כיף חיים. אנחנו הולכים לראות על מה מדובר כאן בעיניים, ולהתחיל לדבר עם כל מי שחושב אחרת מאיתנו. לשמוע מה יש להם להגיד.

אנחנו הולכים לנסות להגיע אל מקבלי ההחלטות. להזכיר להם שיש אנשים שיצטרכו לחיות כאן גם אחרי שהם יסיימו את הקדנציה. אנחנו הולכים להפגין ולצעוק. לגרום לכולם לשמוע טוב-טוב מה

מפריע לנו ולמה. זו התחלה של דרך ארוכה מאוד ואנחנו לא יודעים איפה היא תסתיים, אבל אנחנו כן יודעים איפה היינו רוצים שהיא תסתיים בבית. במדינת ישראל. כדי שיום אחד נוכל לשכב לישון בידיעה שכשנקום למחרת בבוקר, לא

יהיה עוד בעיתון ובחדשות וברדיו, וגם לא בבית הספר וברחוב
ואצלינו בבית, מישהו שיספר לנו שלמדינה שלנו אין עתיד.

אנחנו נהיה שם.

אתם?

"חלום ומעשה" בביקור בכנסת, 1.7.2010

רוצים לקבל
מאיתנו עדכונים?
רוצים להצטרף אלינו?

צרו קשר

WILLANDDEED@GMAIL.COM

חפשו אותנו [facebook](#) חלום ומעשה

אם תרצו
נצא מהגדה

"חלום ומעשה
אינם שונים כל כך
כפי שנהוג לחשוב.
משום שמעשי
כל בני האדם - חלום הם,
ואחריתם חלום היא.
אם תרצו אין זו אגדה,
ואילו לא תרצו -
הרי כל מה שסיפרתי לכם,
אגדה - ואגדה יוסיף להיות."

בנימין זאב הרצל, בספרו "תל אביב" (אלטנוילנד)